

Vstopivši lesovščik je tukaj hladneje sprejet, in brez mnogo besedi; vendar pa se ruska gostomilost tudi tukaj ne zatajuje. Lesovščik pa le malo zavžije, ter noče, kakor je podoba, opaziti, da je posoda, v kateri mu je jéd predpostavljena, odločena, in da gospodar ne pije z njim iz ene čaše. Oberne koj besedo na opravek. Mehovščik tirja polovino dolgá. Brez ugovarjanja našteje s tihim vzdíškom lesovščik spogojeni znesek in reč je v malo trenutkih opravljena.

Tretji upnik, h kateremu pot lesovščika pelje, je bedast zapravljivec, ki ti bo danes ali jutri pred ko ne sam ondi sedel, kamor je svojega dolžnika posadel. Tukaj se tudi ta reč lažje poravna. Mladi potepinče se ravno namerja s svojimi tovarši za kratek čas v „Krasni Kabak“ podati. K temu pa mu je dnarjev potreba; saj vés svet vé, da so v Krasnem Kabaku nalivke drage; torej mu pride lesovščik ko nalašč, in valje mu izroči dolžnico od 100 rubljev v srebru za 60 rubljev v bankovcih.

Slednjič je delo doveršeno in dnarji razdani. Dobrotnik se je utrudil, in komaj ga še noge nesó. Pot mu raz čela po bradi kaplja; prositi in jeziti se je moral; barantal je, ko da bi mu bilo za življenje šlo; pa se mu je tudi ugodilo, sedem nesrečnih oprostiti.

Tedaj se verne v dolžnišnico; izroči uredniku dotično papirje in v tem, ko jih ta v svojo knjigo vpisuje, stopi lesovščik sopet v dvorano, odbere ondi svoje odkupljence od ostalih, priklone se slednjemu izmed njih, po bratovski ga poljubi ter reče: „Ti si prost! ne zabi, kaj sem zavoljo Odrešenika za te storil. Bog mi poverni na mojih otrocih in mojem unuku, ki mi je bil predvčerašnjim rojen, in tudi tebi in vam vsim naj se dobro godí na veke!“

Že med vratmi se odhajavši milostnik spomni, da sreča je okrogla, in da ono, kar je danes zdolaj, zna v kratkem na vzgor priti. Toraj se še enkrat k oproščencem oberne s prošnjo: „Ako bi sopet gospodariti začeli, prijatli, in bi ravno lesnega blaga potrebovali, ne zgrešujte hiše Sergija Feodoroviča v Kolomni!“

Slovanski popotnik.

* Ravno sadaj je prišel — kakor „Neven“ naznanja — na svetlo 4. zvezek Šulekovega slovnika (njemačk o-hrvatskoga rječnika). Ker delo dosihmal (do besede Hart—) že ima 40 pol, bi utegnil celi nemško-horvaški del obseči naj manj 80 pol; dosedaj še ni tako popolnega jugoslavenskega slovnika. Izdajatelj prosijo naročnike za predplačilo drugih 40 pol s 3 fl. 30 kr. sr., ki naj se odrajtajo knjigarnici Zupana v Zagrebu. Ker je rokopis večidel gotov in tiskarnica zavezana delo nemudoma tiskati, bojo posamni zvezki vprihodnje hitreje izhajali ko dosihmal.

* Nemško-slovenskega slovnika, ki se tiskuje v Ljubljani, je sedaj natisnjenih 17 pol, ki se končá z besedo Bohnen—. Nemško-slovenski slovník se po tem takem verlo vjema z nemško-horvaškim.

* Mongrovius, ki je zraven mnogih poljskih in litvanskih knjig spisal tudi čislani nemško-poljski slovník, je 91 let star umerl v Gdanskem (Danzig).

* „Pražke Nov.“ pišejo, da je eden rusovskih generalov iz Sevastopolja pisal, naj se mu 20 iztisov „kralodvorskega rokopisa“ tje pošlje.

* Eden naj slavnih, morebiti naj slavnih nemški gledišni igravec sedanjega časa je Slovan Bogumil Davison, leta 1818 v Varšavi rojen; sin ubozih staršev si je kot prepisovavec že v 12. letu pri nekem sekvestratorji kruh služil, pa pridno francozki in nemški jezik učil; leta 1833 je bil korektor poljskega časnika v Varšavi, 1835 je dobil službo pri vredništvu; leta 1837 je stopil pervikrat na poljsko gledišče, od tod je šel v Lvov, ker je igral pervikrat v nemškem jeziku; ker mu pa nemški jezik ni gladko tekkel, so ga zasmehovali njegovi tovarši; — po mnogih nesrečah in nadlogah je premagal vse overe tako, da ga se-

daj vés nemški svet med pervake gledišne umetnosti šteje in da si naj manj 10.000 fl. na leto zasluži.

* Na Rusovskem je izhajalo lani 163 časnikov, in sicer 120 v rusovskem, 26 v nemškem, 8 v francozskem, 3 v angležkem, 2 v poljskem (razun kralj. poljske), 2 v litvanskem, 2 v gruzijskem in 1 v talijanskem jeziku.

* Neki Korneli Kirinyi ponuja v peštanskih časnikih svoje „gotovo zdravilo proti koleri“ v knjižici, ki jo je spisal in zapečatenó prodaja po 30 krajc. sr. v knjigarnici Heckenast-a. Drago ni sicer to zdravilo — pravijo „Slov. Nov.“ — samo če je le zdravilo?? Mi še pristavljamo: Mačka je v žakli!

Novičar iz avstrijskih krajev.

Iz Vidma na Laškem 19. julija. Pšenica je po mlatvi manj zernja dala, ko se je pričakovalo. Tertna bolezen jenjuje; nekterih z limasto vodo opranih grojzdov se prijema spet plesnina. Na javno vago prinesenih kokonov je letos za 2 tretjinki manj kakor navadno.

Iz Tersta 22. julija. Krog 25.000 Teržanov je pregnal iz našega mesta strah pred kolero, koja nas je poslednji čas zares hudo obiskala. Znani ljudoljubi v našem mestu, katerim dal je Bog srečo v kupčiji in ki podpe-
rajo tako močno revne prebivavce istrijske, stegnili so tudi — naj blagoslovi jih Bog! — ob času kolere milo svojo roko, da streže se bolnikom in tudi zdravim ubogim ljudem deli bolj krepka mesna jéd, da obvarjejo se ložeje bolezni. Hiše Reyer et Schlick, Revoltella, Morpurgo in Parente in druge podelile so v ta namen po 1000 in več forintov. Kdo ne bi hvalil djanja tolikega ljudoljubja! Naj bi zdramilo to vest tistih treh zdraviteljev, ki svoj poklic tako malo poznajo, da odnesli so peté iz mesta, ko začela je razsajati bolezen. Tako ravnanje grajamo hudo. Kar pa zadeva sploh kolero, koja zadnje doí ni več tako huda, poterdilo se je v vsem popolnoma pismo v 57. listu „Novíc“. Gola resnica je, da vlegajo se ljudje v posteljo in pošiljajo po zdravnike domišljeva se, da imajo kolero, katerim sicer nič ni, le od straha so vsi zmotljeni in omamljeni. To imam iz ust častivrednega zdravnika; ni čuda toraj, ako strah in gola domišlija — in koliko ta dva k bolezni pripomoreta! — večkrat bolezen pripeljeta. Pijanci, posebno tisti, ki žganje in take cvete pijejo, so plen kolere. Delavce pod milim nebom v hudi vročini, ki jih je mnogo skupej, se slabo živé in posebno ker zrak krog sebe kužijo, da delajo v smradu, tudi rada napada in sploh take ljudi, ki ne živé, kakor bi imeli. Človeku, ki živi, kakor gré in ga strah ne lomi, se ni toliko bati. Vse to poterduje skušnja. Nekoliko bolehnih pa je bilo morebiti polovica prebivavcev, rekli bi radi, da večidel te opominjala je kolera nekoliko, ker pa se deržali so, kakor gré in ne preveč ostrašili, zgodilo se jim ni nič hudega; — ako bi bili vsi ti pijanci, za resnico, bi bil Terst mertvaška groblja! Poslednjič vam moram še to povedati, da v Terstu je gostivniča „pri zlatem zraku“, v ktero kerčmar goste tudi s tem vabi, da čisto in hladno vodo — zastonj ponuja!

Iz Reke 15. julija. Če se že ljudje lažejo o taci h zadevah, ki niso nikomur v škodo, naj si svojo vest operejo kakor morejo, občinstvu ni mar za njih laži; — če pa laž, ki jo trosijo po svetu, drugim skerb in strah dela, pa zaslužijo, da se grajajo očitno. Res, da je bila pri nas kolera huda, koja pa hvala Bogu! že zlo pojenjuje, — al da bi bilo 200 hiš popolnoma zapušenih bilo, da bi bili vsi kupčijski magazini zaperti bili, da nobena kancelija ni bila odperta, da se noben človek ni vidil na ulicah razun zdravnikov, duhovnov, fakinov in mornarjev — vse to je gerda laž. Ne ena hiša, ne en magazin ni bil zapert, kancelije niso noben dan ustavile svoje delavnosti; šole so res jenjale nekoliko časa, kar pa se povsod zgodi, ako pride kužna bolezen. Marsikdo je zbežal, to je res, — da pa bi jih bilo 5000 pobegnilo, je zlagano. Take novice po